

Matei și Săpunica Fermecată

A fost odată ca niciodată un băiețel pe nume Matei, care era isteț, curios și plin de energie, dar care avea o mare problemă: nu voia sub nicio formă să se spele pe mâini.

„De ce să mă spăl?”, spunea el. „Nu le văd murdare! Și oricum, apa e rece și plictisitoare.”

Într-o zi, când Matei se întorcea acasă de la grădiniță, a găsit în ghiozdan un săpun micuț, rotund, ca o pietricică sidefată. Nu fusese acolo dimineață. Când l-a atins, săpunul s-a luminat ușor și... a tușit.

— He-heeem! a rostit săpunul. Eu sunt Săpunica Fermecată, păzitoarea mâinilor curate!

Matei a sărit în spate.

— Vorbești?!

— Sigur că vorbesc! Și am venit la tine pentru o misiune importantă: să îți arăt o lume pe care ochii tăi nu o pot vedea.

Și înainte ca Matei să poată spune ceva, Săpunica a făcut pling! și l-a micșorat cât un bob de mazăre.

— Hai! a zis ea. Să vizităm Ținutul Mâinilor Nespălate.

Pe degetele lui Matei se întindea acum o lume bizară: poduri lipicioase, praf colorat, creaturi mici care tropăiau ca niște furnici nebune. Unele aveau pălării, altele se ținneau de balansoare de firimituri, iar altele construiau un castel din... ciocolată topită.

— Cine sunt ei? a întrebat Matei speriat.

— Murdăricii, a răspuns Săpunica. Nu sunt răi, dar sunt tare gălăgioși. Iar dacă rămân prea mult pe mâinile tale, pot să îți dea burtică dureroasă, febră sau năsuc înfundat. Le place dezordinea, nu curățenia.

Când Murdăricii l-au văzut pe Matei, au început să strige:

— Uraaa! Avem un uriaș nou pe mâini!

Și au sărit toți către el.

Matei s-a speriat și a început să alerge pe propriile lui degete.

— Săpunicaaa, ajută-mă!

— Ți-am spus că e o lume periculoasă pentru uriași care nu se spală, a chicotit Săpunica. Dar nu îți face griji. Ține-te bine!

S-a ridicat o spumă ca un nor parfumat, care a început să danseze peste Murdărici. Creaturile au țipat amuzant, ca și cum ar fi fost gădilate, și s-au dizolvat în bule strălucitoare.

Într-o clipă, tot ținutul a devenit limpede, luminos, iar Matei a fost readus la dimensiunea lui normală.

— Vrei să știi un secret? L-a întrebat Săpunica.

Matei a dat din cap.

— Spălatul pe mâini durează doar 20 de secunde. Dar poate salva o zi întreagă de joacă.

— De azi înainte... promit că mă spăl! a zis Matei hotărât. Nu vreau să mai fug vreodată de Murdărici.

Săpunica s-a luminat de bucurie.

— Atunci misiunea mea e îndeplinită!

Și cu un pling! s-a transformat într-o bulă de săpun care a plutit, rotindu-se, spre cer.

Din ziua aceea, Matei s-a spălat pe mâini fără să-i mai amintească nimeni. Știa el prea bine: pe mâini se ascund lumi întregi și doar eroii adevărați le pot ține curate.

